

Sygn. akt **III AUa 1603/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)

Sędziowie: SSA Katarzyna Wołoszczak

del. SSO Małgorzata Aleksandrowicz

Protokolant: st.sekr. sąd. Alicja Karkut

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Poznaniu

sprawy **D. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji D. N.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 9 kwietnia 2015 r. sygn. akt IV U 1356/14

o d d a l a apelację.

del. SSO Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Katarzyna Wołoszczak
------------------------------------	-------------------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.05.2014 r., pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że D. N. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 06.12.2013 r.

Odwołująca D. N. zaskarżyła powyższą decyzję, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że odwołująca podlegała ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu wskazanym w tiret pierwsze osnowy zaskarżonej decyzji oraz ubezpieczeniu chorobowemu wskazanym w tiret drugie osnowy zaskarżonej decyzji, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz odwołującej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że pozwany nie ustalił okoliczności mogących doprowadzić do jednoznacznego stwierdzenia, iż ubezpieczona nie podlegała ubezpieczeniom społecznym od 6 grudnia 2013 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015r. oddalił odwołanie.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i rozważania:

Przed zgłoszeniem działalności gospodarczej odwołująca była zatrudniona w Salonie (...). Pracowała na stanowisku wizażystki i stylistki paznokci przez ok. 10 lat, za wynagrodzeniem w wysokości płacy minimalnej.

Od dnia 08.07.2014 r. do dnia 04.12.2013 r. przebywała nieprzerwanie na zwolnieniu lekarskim w związku z komplikacjami związanymi z ciążą.

Z dniem 05.12.2013 r. odwołująca rozwiązała stosunek pracy.

Od dnia 06.12.2013 r. zgłoszona została do (...) pod firmą (...) działalność gospodarcza odwołującej, której przeważającym przedmiotem miała być „sprzedaż detaliczna przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet”.

Od dnia 06.12.2013 r. nastąpiło też zgłoszenie odwołującej do ubezpieczeń społecznych jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą.

Odwołująca w dniu 20.01.2014 r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego w związku z urodzeniem dziecka.

Przez całą ciążę odwołująca miała zalecenie, aby leżeć, ponieważ była to ciąża zagrożona.

Po wypisaniu ze szpitala w dniu 13 grudnia 2013r. jednym z zaleceń po był „oszczędzający tryb życia”. Poród nastąpił dnia 20.01.2014 r.

Wszelkie formalności związane ze zgłoszeniem działalności gospodarczej, ze względu na pobyt odwołującej w szpitalu, wykonał mąż odwołującej, A. N..

Wiosną 2013 r. odwołująca była wraz z mężem na targach budowlanych w P., gdzie poznała M. S. z firmy (...). Do nawiązania przez odwołującą kontaktu z tą firmą doszło w grudniu 2013r., z tym że pierwsze zamówienie zostało złożone dnia 31.01.2014 r.

W okresie od dnia 06.12.2013 r. do dnia 19.01.2014 r. odwołująca nie osiągnęła żadnego przychodu.

W tym okresie nie wychodziła z domu, oprócz wyjść do lekarza.

W dniu 20 grudnia 2013 r. zakupiła pieczętkę, której wyrobieniem zajmował się jej mąż.

W dniu 9 stycznia 2014 r. podpisała z (...) D. C. umowę na wykonanie strony internetowej za 1000 zł netto.

W dniu 6 grudnia 2013 r. zawarła z A. O. umowę o świadczenie usług księgowych za kwotę 150 zł netto miesięcznie. A. O. wystawiła odwołującej fakturę za usługi księgowe dnia 19.01.2014 r.

Dnia 7 stycznia 2014r. odwołująca wysłała e-mail do CENTRUM (...) S.A. z propozycją podjęcia współpracy i prośbą o ofertę cenową.

Po dniu 20.01.2014 r. prowadziła korespondencję elektroniczną z kontrahentami, składała zamówienia na towar, dokonywała sporadycznych transakcji. Odwołująca działa na takiej zasadzie, że klient zgłasza zapotrzebowanie na dany materiał, a odwołująca szuka tego materiału w najlepszej cenie. Obecnie współpracuje nadal wyłącznie z firmą (...).

Firmy budowlane odwołująca wyszukiwała przez internet.

Przychód z działalności nie pozwalał jej i nie pozwala do chwili obecnej na samodzielne opłacenie składki na ubezpieczenia społeczne przy zgłoszonej podstawie wymiaru. Posiłkuje się wynagrodzeniem męża.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał odwołanie za niezasadne.

W niniejszej sprawie zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że odwołująca D. N. od 06.12.2013 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym, ponieważ doszło wprawdzie do zarejestrowania działalności gospodarczej, lecz działalność ta nie była wykonywana.

Przedmiotem sporu było zatem ustalenie – czy istotnie odwołująca faktycznie wykonywała od 06.12.2013 r. działalność gospodarczą w przedmiocie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet, i tym samym czy podlegała z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym.

Sąd przytoczył treść art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1, 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz.U z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) wskazując, że przepisy wiążą podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z faktycznym prowadzeniem (wykonywaniem) pozarolniczej działalności gospodarczej, nie zaś z faktem formalnej rejestracji działalności gospodarczej.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera przepis art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672), zgodnie z którym działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Za jedną z cech charakterystycznych dla działalności gospodarczej uważa się jej stały charakter, którego istota tkwi w powtarzalności pewnych działań.

Istotą prowadzenia działalności gospodarczej jest zatem prowadzenie jej w sposób ciągły i na własne ryzyko – czyli nie można sprowadzać prowadzenia działalności gospodarczej wyłącznie do osiągnięcia dochodów.

Sąd przytoczył utrwalone już orzecznictwo sądów, z którego wynika, że właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji, planowania i zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja.

Sąd podzielając w pełni poglądy judykatury stwierdził, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy wykluczają możliwość uznania, jakoby odwołująca w chwili rejestrowania działalności gospodarczej miała zamiar jej prowadzenia od chwili zarejestrowania.

Zdaniem Sądu - zebrany w toku postępowania sądowego materiał dowodowy w żaden sposób nie pozwala na uzasadnione przyznanie odwołującej D. N. statusu osoby wykonującej działalność gospodarczą od dnia 06.12.2013 r. Odwołująca nie miała ani zamiaru, ani też fizycznie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej od chwili jej zarejestrowania.

Należy podkreślić, że zgłoszenie działalności do (...) przez męża odwołującej nastąpiło jeszcze podczas pobytu odwołującej w szpitalu, co już zupełnie wyklucza możliwość uznania, iż istniały podstawy do tego by mieć zamiar rzeczywistego rozpoczęcia działalności gospodarczej, z chwilą jej rejestracji.

W grudniu 2013 r. nie zaistniała przesłanka pozwalająca na stwierdzenie, iż w tym roku wnioskodawczyni była gotowa do wykonywania działalności w sposób zorganizowany i ciągły, co jest nieodzownym atrybutem tej działalności.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, prowadzenie dokumentów księgowych ma jedynie status formalny. Faktycznie nie było w przypadku wnioskodawczynie żadnych zdarzeń gospodarczych, pozwalających na kwalifikowanie jej sytuacji do miana prowadzenia działalności gospodarczej. W tym kontekście stanowisko pozwanego zasługuje na akceptację.

Przejawy działalności odwołującej okresie od 06.12.2013 r. do 19.01.2014r., wykazane przez odwołującą w toku postępowania, mają jedynie charakter incydentalny i nieznaczny, a nie systematyczny i zorganizowany.

Sąd oddalił natomiast wniosek dowodowy strony pozwanej zgłoszony na rozprawie w dniu 26 marca 2015 r. o przeprowadzenie dowodów z wyciągów rachunków bankowych, a nadto wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza ginekologa, albowiem uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Opisane powyżej okoliczności sprawy, zdaniem Sądu, świadczą o tym, że wnioskodawczynie od dnia 6.12.2013r. zarejestrowała pozarolniczą działalność gospodarczą, nie w celu faktycznego jej wykonywania, lecz pozornie w celu uzyskania tytułu do podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu chorobowemu w związku z ciążą i działalności tej faktycznie nie miała w tamtym momencie zamiaru podjąć, zaś zadeklarowanie wysokiej podstawy wymiaru składek, w sytuacji nieosiągnięcia w grudniu 2013r. żadnego przychodów, a w styczniu 2014r.-nieadekwatnego do wysokości składki- miało na celu uzyskanie wysokiego świadczenia z ubezpieczenia chorobowego w związku z urodzeniem dziecka - zasiłku macierzyńskiego- znacznie wyższego, niż to by miało miejsce w przypadku pracy na stanowisku wizażystki i stylistki paznokci, na którym odwołująca otrzymywała wynagrodzenie w wysokości płacy minimalnej.

Z powyższych zatem względów, Sąd uznał, że wnioskodawczynie w spornym okresie nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 47714 § 1 k.p.c. i powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak sentencji wyroku.

Apelację od wyroku złożyła odwołująca D. N. zarzucając:

1. Naruszenie przepisów postępowania poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy tj. art.227 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza ginekologa na okoliczność ustalenia możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez powódkę w ostatnich miesiącach ciąży, w sytuacji, gdy z całokształtu materiału dowodowego wynika, że powódka faktycznie prowadziła działalność gospodarczą w spornym okresie ,

2. Sprzeczność istotnych ustaleń Sadu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, które to uchybienie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia:

- poprzez przyjęcie, że działania powódki w okresie od 6.12.2013r.-19.01.2014r. nie były na tyle intensywne, aby uznać, że działalność była faktycznie prowadzona w tym okresie, w sytuacji, gdy całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przeczy tym ustaleniom,

- poprzez przyjęcie, że działania przygotowawcze powódki w okresie 6.12.2013r.-19.01.2014 nie doprowadziły do ostatecznego uruchomienia działalności gospodarczej, w sytuacji gdy całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przeczy tym ustaleniom,

3. Naruszenie prawa procesowego, tj. art.233 §1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, a także błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego:

- poprzez błędne wnioskowanie, iż stan zdrowia powódki nie pozwalał na faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej, w sytuacji, gdy całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie potwierdza fakt dokonywania przez powódkę szeregu czynności prawnych i faktycznych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej,

- poprzez przyjęcie, że uzyskiwane dochody powódki w okresie od 6.12.2013r-19.01.2014r. nie były na tyle wysokie, aby uznać, że działalność była faktycznie prowadzona w tym czasie, w sytuacji gdy wysokość uzyskiwanych dochodów nie świadczy o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej.

Apelujący wniósł o:

a) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie o zmianie zaskarżonej decyzji w ten sposób, że powódka podlegała ubezpieczeniom wskazanym w tiret pierwsze osnowy zaskarżonej decyzji oraz ubezpieczeniu chorobowemu wskazanym w tiret drugie osnowy zaskarżonej decyzji, ewentualnie

b) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,

Nadto wniósł o:

c) zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,

d) rozpoznanie w trybie art.380 k.p.c. postanowienia Sądu I instancji w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza ginekologa na okoliczność ustalenia możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez powódkę w ostatnich miesiącach ciąży.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany materiał poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów przewidzianej przez art.233 §1 k.p.c.. Na tej podstawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, które tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne bez potrzeby ponownego ich przytaczania.

W świetle powyższego zarzuty apelacji nie mogły prowadzić do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego wyroku.

Istota sporu sprowadza się do wyjaśnienia, czy odwołująca, która zgłosiła podjęcie działalności gospodarczej od dnia 6 grudnia 2013r. polegające na sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet, faktycznie podjęła tę działalność i to z datą zgłoszenia.

Powyższe ustalenie jest konieczne do stwierdzenia, czy słusznie pozwany organ rentowy wydał decyzję odmawiającą stwierdzeniu podlegania przez D. N. ubezpieczeniom społecznym od 6 grudnia 2013r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią przywołanego przez Sąd I instancji art. 6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2015.121) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Na podstawie art. 13 pkt 4 ustawy systemowej obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Ponadto w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej wskazano, iż za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się osobę prowadzącą tę działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Mając na względzie powyższe, rozważania w spornej między stronami kwestii należy odnieść do treści przepisów określających definicję działalności gospodarczej, w szczególności do art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), który definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Jest to legalna definicja działalności gospodarczej, co oznacza, że powinna być ona traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym (por. postanowienie SN z dnia 2 lutego 2009 r., V KK 330/08, Prok. i Pr.-wkl. 2009, Nr 6, poz. 17, zob. też uchwałę Sądu Najwyższego z 23 lutego 2005 r., III CZP 88/04, OSNC 2006, Nr 1, poz. 5).

Z rozpoczęciem działalności gospodarczej ściśle łączy się również obowiązek wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Wpis ma jednak charakter deklaratoryjny, a nie - konstytutywny i nie kreuje bytu prawnego przedsiębiorcy. Zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności. Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje jednak powstanie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji.

Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone, co oznacza, iż okres prowadzenia działalności gospodarczej wynikającej z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego. W takiej sytuacji ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne.

Podkreślić należy, że ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej powstaje z mocy prawa, a decyzja organu rentowego ma jedynie charakter deklaratoryjny, potwierdzający powstanie prawa z chwilą ziszczenia się jego ustawowych przesłanek.

Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. (I UK 80/05, OSNAPiUS 2006, nr 19-20, poz. 309) Sąd Najwyższy wskazał, iż w przepisie art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych chodzi o faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym gospodarczej, co oznacza, iż wykonywanie tejże działalności, to rzeczywista działalność o cechach określonych w przywołanym art. 2 ust. 1 Prawa działalności gospodarczej, czyli działalność zarobkowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. W wyroku z dnia 14 września 2007 r. (sygn. akt III UK 35/07) Sąd Najwyższy stwierdził natomiast, że obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Mając na uwadze zaprezentowane poglądy podkreślić należy, że ocena, czy działalność gospodarcza jest wykonywana, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności - do ich kwalifikacji prawnej. Działalność gospodarcza to prawnie określona sytuacja, którą trzeba oceniać na podstawie zbadania konkretnych okoliczności faktycznych, wypełniających znamiona tej działalności lub ich niewypełniających. Prowadzenie działalności gospodarczej jest zatem kategorią obiektywną, niezależnie od tego, jak działalność tę ocenia sam prowadzący ją podmiot i jak ją nazywa oraz czy dopełnia ciężących na nim obowiązków z tą działalnością związanych, czy też nie.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że odwołująca wskazuje jako datę rozpoczęcia działalności gospodarczej datę 6 grudnia 2013r., gdy przebywała w szpitalu, a tym samym nie tylko nie była zdolna do podjęcia działalności, to także możliwość określenia w przyszłości daty podjęcia działań zarobkowych należy ocenić jako przyszły i niepewny.

Wyjaśnienia odwołującej, iż wszelkie konieczne czynności były w tym okresie wykonywane przez męża, nie może wpływać na odmienną ocenę braku warunków do rozpoczęcia działalności przez odwołującą.

Specyficzna sytuacja, w jakiej znalazła się odwołująca w dacie rzekomego rozpoczęcia działalności, a wynikająca z rozpoznania „zagrożającego porodu przedwczesnego”, z powodu którego od dnia 18 września 2013r. do 13 grudnia 2013r. przebywała w szpitalu, przeczy twierdzeniom apelującej o możliwościach i rzeczywistych zamiarach podjęcia działalności.

Powyższej okoliczności nie mogłoby także zmienić odmienne stanowisko lekarza ginekologa, albowiem dokument potwierdzający konieczność hospitalizacji odwołującej i to przez okres 3 miesięcy w sposób jednoznaczny świadczy o braku zdolności odwołującej do podjęcia pracy w tym okresie.

Trafne zatem było stanowisko Sądu I instancji oddalające wniosek o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego lekarza ginekologa na okoliczność możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w ostatnich miesiącach ciąży.

Sąd Apelacyjny podziela w pełni analizę zgromadzonych przez Sąd Okręgowy dowodów, które jednoznacznie wskazują, że zgłoszenie do ewidencji działalności i ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej miało charakter pozorny i zmierzało jedynie do uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, niż z tytułu dotychczasowego zatrudnienia w Salonie (...).

Sąd Okręgowy dokonał spójnej oceny dowodów wskazując na dotychczasowe orzecznictwo sądów, które przyjmują, że jedynie faktyczne podjęcie działalności i jej prowadzenie daje podstawy do objęcia ubezpieczeniami społecznymi.

Działania przygotowujące do podjęcia działalności, jak zamówienie pieczętki, podjęcie współpracy z obsługą księgową miałyby niewątpliwie znaczenie w sytuacji, gdyby działalność gospodarcza potencjalnie mogła zostać podjęta od 6 grudnia 2013r., co w realiach niniejszej sprawy nie mogło mieć miejsca z przyczyn wskazanych wyżej.

Ustalenia te ponad wszelką wątpliwość nie wykluczają możliwości podjęcia przez odwołującą działalności po urodzeniu dziecka, na co mogą wskazywać dokumenty z lutego 2014r. Jednakże do 20 stycznia 2014r., gdy odwołująca urodziła dziecko, brak jakichkolwiek dowodów faktycznego wykonywania zgłoszonej działalności, co jest racjonalne i spójne z faktem pozostawania na zwolnieniu lekarskim od lipca 2013r. z powodu zagrożeniu ciąży przedwczesnym porodem.

Odnosząc się do zarzutów apelującego należy zauważyć, iż nie zawierają one takich argumentów, które mogłyby prowadzić do odmiennej oceny materiału dowodowego niż uczynił to Sąd Okręgowy.

Przede wszystkim za chybiony należy uznać zarzut naruszenia art.232 k.p.c. oraz art.233 k.p.c. Podkreślić bowiem należy, że strona chcąc podważyć sędziowską ocenę dowodów nie może ograniczać się do przedstawienia własnej ich oceny, ponieważ jest to zwykła polemika ze stanowiskiem sądu nie mogąca odnieść oczekiwanego skutku .

Podzielając zatem stanowisko Sądu I instancji, w ocenie Sądu Apelacyjnego apelacja nie zasługuje na uwzględnienie i z mocy art.385 k.p.c. podlega oddaleniu.

del. SSO Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Katarzyna Wołoszczak
------------------------------------	-------------------------------	--------------------------